

som er mest ulykkelig, er mig ogsaa mest kær“, var hendes Ord. Og deri giver enhver trofast Moder hende Ret.

Man kunde skrive meget mere om den Bog, men Hensigten med disse Linier er jo kun den, at vinde Læsere og Læserinder for den, og da bør ingen af dens mange Skønheder foregribes.

Kun endnu den Bemærkning: at just i disse Tider, da der lægges saa stor Vægt paa Napoleon som erotisk og romantisk Helt, gør det godt at faa ham ud af denne sanseberusende Sfære, og trods Sabelregimente og Diktatorviljen, der jo forresten laa i Tiden, før dens levendegjordes i ham, dog med glad Interesse at kunne møde med ham som den mægtige Krigsfører og som den overlegne Aand, og det paa en Maade fra først til sidst i dybeste Samfund med sin Moder, saaledes, at hvad der end fængslede ham og rev ham med sig i Begivenhedernes store Hvirvel, dog Moderen ligesom var nærværende i ham ved enhver Afgørelse. Hun var saa at sige hans første og sidste Impuls her i Livet.

Forfatterinden har, som før bemærket, aabenbaret et betydeligt Talent til at ordne sit Stof, og det vil sige meget. Hun har i sin historiske Evne ikke saa lidt af den smidige Kraft, hvormed Historikeren Gregorovius saa mesterligt har forstaaet at lægge sit Stof til Rette, saa der altid bliver Ligelighed i Interessen, og at den romantiske Duft, uden at fragte den noget af Historiens strenge Ret, følger med fra først til sidst. Og hermed kan man særlig ønske Forfatterinden til Lykke, saa vel som og den Læsekreds, hun derved opnaar at vinde sig.

Magdalene Thoresen.

Laura Marholm Hansson:

Fru Lilly som ung Pige, Hustru og Mor.

Interiør fra et Liv.

Det kan ikke nægtes, at blandt de mange kvindelige Forfat ere gør Fru Marholm sig paa særegen Maade bemærket. Hun skriver med en Kraft og Fynd, som man snarere venter at træffe hos en Mand, men til Gengæld kan man just ikke rose hende for kvindelig Finfølelse. Dette føles saa meget stærkere, da hun netop har valgt til Opgave at analysere